

Jotain uutta, jotain tosi vanhaa

Riitta Heino

Vaikka Finnanestin eräänlainen ”juhlavuosi” käynnistyykin liput puolitangossa, niin ilonaiheitakin on. Hiljaista hetkeenikin häiritsti lapsi, joka heräsi anestesiasta ja alkoi kaksin sormin kaivaa nenäänsä. Kyseessä oli pahin nenänkaivuuoperaatio kautta aikojen, mutta en sitä voinut oikein estääkään kesken hiljaisen hetken. Ja olihan tuo bruttaali esitys merkki toipumisesta.

Tänä vuonna tulee siis kuluneeksi 30 vuotta siitä, kun Finnanest muuttui monisteesta painotuotteeksi. Sen kunniaksi olemme vaivanneet seniorikollegoja Tammisto ja Janhunen, jotka ovat valinneet luettavaksemme kirjoituksia vuonna 1975 ilmestyneistä Finnanesteista ja onnistuneet tehtävässään erinomaisesti.

Mihinkään suuriin muutoksiin ei Finnanestissa nyt toimituksen vaihtuessa ole ryhdytty: Finnanest ei aio vaihtaa väriä. Jatketaan vaan vanhaan malliin: pidetään oma peli ja lisätään luistelua.

Entistä linjaa noudattaen mukaan on otettu jotakin uutta, jotakin vanhaa, jotakin sinistä, jotakin lainattua, ja paikallisiväriä, tottakai. Uutuuksia edustavat mm. Dosenttiutiset, joiden palstoilla jatkosakin aiotaan haastatella uusia dosentteja. Jatkossa on tarkoitus esitellä myös isoja tutkimuksia ja tutkimusryhmiä.

Muisteluiden vastapainoksi Finnanest pyrkii toisaalla olemaan ajan maitohampaalla, sillä jokaisessa meissä taitaa asua pieni Matti Vapaavuori. Tätä mietin puuroa keittäessäni ja toimittaessani toisella kädellä Finnanestia langattoman netin ääressä viettäen samalla loputtomia ”matinpäiviä” kuunnellen mieheni tarinoita nanomaailmasta. Nanomaailmassa respirosyytit, jotka ovat nanorobotteja, kuljettavat happea kudoksiin. Ne mittaavat kudoksien hapentarvetta, ja kuljettavat happea kudoksiin tarpeen mukaan. Nanomaailmassa elämme kuitenkin vasta muutaman sadan vuoden kuluttua. V. 2500 tätäkin pääkirjoitusta ehkä referoidaan sanoin: ”Jo vuositu-

hannen alussa ymmärrettiin respirosyyttien merkitys...”. Respirosyyttisiirroista ei ole vielä tietoa, mutta ehkä punasoluja siirretään lähitulevaisuudessa ruutiinisti ilman ristikokeita?

Tulevaisuuden visioita käsitellään myös yhdessä matkakertomuksessa. Näitä visioita on neljä: järjestyneisyys, instantia, nomadi ja cafelattia. Instantiassa kaikki tapahtuu tässä ja nyt ja unohtuu saman tien. Nomadille on tärkeää tekniikan käyttö liikkumisen apuna (vapaan liikkumisen mahdollistava tietotekniikka). Cafelattiassa taas vallitsee rajaton vapaus, eikä kukaan vastaa tiedon oikeellisuudesta. Tavoitteenamme on Finnanestissa välttää cafelattiaa. Nomadeille tarjoamme nettiversion, jossa nykyään on myös nopeamman tiedonjaon mahdollistavat ammattiyhdistyssivut.

Viime vuosina Finnanestin paino on satunnaisesti lipsahtanut jo yli puolen kilon, joten ajattelimme tiivistää lehteä paikka paikoin. Toivottavasti sisällysluettelon edelleen näkee lukea. Järjestystäkin on muutettu, koska pyrimme käyttämään värisivut tehokkaamin. Varsinaiset artikkelit, jotka lähes poikkeuksetta ovat mustavalkoisia, on sijoitettu kohtaan, jossa ei värisivuja yleensä ole.

Kiitän kaikkia, joilta olen saanut ehdotuksia ja toivomuksia Finnanestin kehittämiseksi. Osa ideoista on voitu toteuttaaakin, ja ehkä joskus toteutetaan loputkin. Lisävihjeet ovat aina tervetulleita niin minulle, kuin muille toimituksen työmyyrille. □

Turussa, 24.1.2005

Riitta Heino
Päätoimittaja
riitta.heino@tyks.fi

